

kun en Strid om Ord. Hvorfor ikke? Det vil ikke sige en Smule andet end: Vil man anerkende det rent faktiske, at den kvindelige Organisme er finere indrettet end den mandlige, at Mændene er mere robuste, at de i længere Tid kan holde ud, at de ikke saa tit bliver indisponerede eller uskikkede til at undervise, fordi de bedre taaler Slidet, eller vil man ikke anerkende dette Faktum? Det er et rent faktisk Forhold, ikke andet. Det vil altsaa sige, at hvis man vil betale den Arbejdspræstation, der er Tale om, rent kvantitativt ens, saa kan Kvinderne ikke faa saa meget, fordi de ikke kan holde ud at præstere saa meget. Han kunde ikke se, at der i og for sig er nogen Ubillighed i det, og han kunde ikke se, at det skulde være at gaa helt bort fra den naturlige Maade at tage det paa, det, Fru Arenholt saa haanligt kaldte at betale ikke efter Arbejde, men efter Køn. Han syntes, at naar man er inde paa disse i og for sig vigtige Overvejelser, maa man altid huske paa, at det er meget sammensat, meget vanskeligt, at der er mange forskellige Hensyn at tage, og at det paa ingen Maade er gjort med et saadant i og for sig velformet og velklingende Slagord som dette: Lige Løn for lige Arbejde.

Kvindeligt Politi.

Borgmester Dybdal: Han var bleven spurgt, om de kvindelige Politibetjentes Arbejde har været tilfredsstillende eller ikke, og hvorfor der, hvis det har været tilfredsstillende, ikke foreslaas nogle flere. Det har naturligvis været tilfredsstillende. Politidirektøren indstiller jo, at de gaar ind i de faste Rækker, og at de lønnes som andre Betjente, saa det nærede han slet ingen Tvivl om, ligesom han heller ikke nærede mindste Tvivl om, at der efter den kraftige Tilskyndelse, der herfra gives, vil komme Forslag fra Politidirektøren om at faa nogle flere. Men at man fra Kommunalbestyrelsens Side paa Forhaand skulde foreslaa flere, stemmede slet ikke med en naturlig og rimelig Ordning. Det har altid været saaledes, at Politidirektøren har stillet Forslag om Forøgelse af Mandskabet, og at Kommunalbestyrelsen har set overmaade kritisk paa saadanne

Forslag og strittet imod, fordi den nødvendig vilde af med flere Penge end højst nødvendigt. At man nu skulde gaa den Vej at begynde at foreslaa Forøgelser, som der er kommet Anmodning om, vilde ikke være rigtigt.

(Fortsættes.)

Et Rydningsarbejde ved Kvinder.

—o—

Vi skrev i sidste Nummer ang. den første kvindelige Distriktsforstander, at hun i Redaktionens Forkontor mødte Billeder af Kvindesagens Forkæmpere, af dem, der havde ryddet om ikke direkte saa indirekte den Vej, hun nu betraadte.

Vi har senere haft Lejlighed til at slaa fast, at der er netop Kvindesagsforkæmpere, der har ryddet Vejen direkte for hende. Vi ser af ældre Aargange af „Borgerrepræsentations-Forhandlingerne“, hvorledes de kvindelige Borgerrepræsentanter Gang efter Gang har slaaet til Lyd for Ansættelse af Kvinder i Kommunens Tjeneste og ikke mindst som Distriktsforstandere.

Vi nævner saaledes, hvorledes Medlem af D. K.s Fællesstyrelse, Fabriksinspektør Julie Arenholt udtalte under Budgetdebatten i November 1910, at hun allerede under Budgetbehandlingen i Fjor havde henstillet til Borgmesteren for 3die og 4de Afdeling at overveje Muligheden for i større Udstrækning at ansætte Kvinder i Stillinger under Kommunen. Hendes Ønske hidrørte dels fra Ønsket om at lette de selverhvende Kvinder Adgangen til Arbejde og til en tilfredsstillende Løn, dels fra Ønsket om at gennemføre Ansættelsen af Kvinder i Stillinger, i hvilke der af humane Grunde kræves Kvinder. Beretningerne fra Kommunalbestyrelserne Landet over viser, at de kvindelige Medlemmer med særlig Forkærlighed og Energi har kastet sig over Forsørgelsesvæsenet.

Paa Distriktsforstanderkontorerne kommer der daglig en Mængde Kvinder: Enker, fraskilte, forladte og ugifte Mødre, og det vilde være rimeligt og human, om disse Kvinder paa Kontoret fandt en Kvinde, med hvem de kunde raad-

føre sig, og som kunde retlede dem. Alt efter Forholdene skulde det være Distriktsforstanderen eller den tilstedeværende Assistent, som var en Kvinde.

I Novbr. 1911 udtalte Julie Arenholt: Medens hun var ved Omtalen af Bilag 12 vilde hun atter bede Borgmesteren for 3. Afd. overveje Mulighederne for Ansættelse af Kvinder paa Distriktsforstanderkontorerne.

Af Borgmesteren fik Julie Arenholt følgende Svar:

Overfor Fru Arenholt, hvis lønlige Ønske det i lange Tider havde været at se Kvinder ansatte i Distriktskontorerne, skulde han sige, at han i og for sig ikke havde noget imod at gøre et Forsøg i saa Henseende. Han var ganske overbevist om, at Kvinder godt vil kunne gøre Nytte der.

Foreløbig havde der imidlertid ikke i hans Funktionstid været Lejlighed til at ansætte nogen Kvinde, men kommer en saadan Lejlighed — og det gør der rimeligvis — skulde han ikke være bange for, naar han kunde finde en dertil ganske særlig egnet Kvinde at ansætte hende.

Man er lidt tilbøjelig til i disse Tider at tage det for givet, at Kvinder overalt taler Kvinders Sag. Det er dog endnu saa forholdsvis sjældent, og det modsatte er i hvert Fald saa ofte Tilfældet, at der er al Anledning til for Nutiden at paa-skønne de Anstrængelser, der gøres for at skaffe Fremtidens Kvinder et selvstændigt tilfredsstillende Erhverv.

Vi fremdrager med Glæde, at Vejen for den nye, første kvindelige Distriktsforstander uden al Tvivl er banet af de Kvinder, som for Øjeblikket sidder i Københavns Borgerrepræsentation.

Børn og Drikkepenge.

—o—

Er det rigtigt at give Børn Drikkepenge? Det Spørgsmaal har jeg ofte stillet mig selv, naar jeg har givet et Barn en Skilling, og det er sikkert gaaet andre paa samme Maade. Naar man har set, hvilken Anvendelse Børn som oftest gør af disse Penge, kan man ikke frigøre sig for den Tanke: Opnaar du nu ogsaa din Hensigt, op-